

Bewegen als een vogel

De Nederlandse modeontwerpster Esther Dorhout Mees werkte voor haar zevende modeshow in Parijs samen met de specialisten van het TextielLab van het TextielMuseum in Tilburg. Ze creëerden een collectie geïnspireerd op vogelzwermen, getiteld 'Nubivagaent'.

Esther Dorhout-Mees, jurk uit de collectie 'Nubivagaent', 2016-2017 (foto: Jacob van Rozelaar).

De stoffen komen uit het weefgetouw in het TextielLab.

De patroondelen in de tufterij van het TextielLab met technisch specialist Hester Onijs.

Steeds vaker is kunst, mode en design geïnspireerd door onze bedreigde natuur. Of is het de invloed van de bedrieglijke en iets te mooi gefilmde beelden van Planet Earth? Ironisch genoeg zijn opgezette beesten soms de eyecatcher geworden in kunst, als een dode dierentuin. Het lijkt een trend. Zo was in de sieradententoonstelling 'Beauty of the Beast' in Museum Arnhem veel taxidermie te zien en opende in Amsterdam een winkel in opgezette dieren. Onverhoeds sta je oog in oog met een majestueuze leeuw achter een winkelruit.

Een zwerm vogels

Modeontwerpster Esther Dorhout Mees nam de levende fauna als onderwerp. Haar collectie heet 'Nubivagaent', aansluitend bij een uitspraak van danseres Martha Graham: 'Nothing is more revealing than movement.' De collectie refereert aan de beweging van vogelzwermen. Wie kent niet de videobeelden met de gracieuze wentelingen van duizenden spreuwen? Esthers concept werd consequent doorgevoerd in de make-up van de modellen met opvallende zwarte ooglenzen. De show in Parijs opende met een mysterieuze film, waarna de modellen als 'vogeltjes' over de catwalk fladderden. De film, die de ontwerpster zelf regisseerde, sleepte maar liefst acht nominaties voor de 'International Fashion Film Awards' in de wacht.

De vrijheid van tuften

De vertaling van uitgangspunt naar materiaal resulteerde in een combinatie van geweven stoffen met

getufte delen. Binnen de technieken die het TextielLab in Tilburg aanbiedt, zoals weven, borduren en breien, heeft tuften een speciale plaats door de puur handmatige uitvoering. Er komen geen software of andere digitale tools aan te pas. De technisch specialiste werkt aan de hand van een papierpatroon met een tuftgun op een groot frame. Tuften had lange tijd een oubollig imago. Dat is snel aan het veranderen, want de techniek geeft een grote vrijheid qua compositie en kleur van een ontwerp. In de kledingindustrie is het een weinig bekende techniek, omdat het traditioneel vooral voor het vervaardigen van tapijten wordt ingezet. Modeontwerpers die experimenteren met tuften, zoals Esther maar ook Jan Taminiau, bereiken spectaculaire plastische effecten.

De bollen

Esther wilde op twee van haar ontwerpen grote volumineuze schouderdelen invoegen. Deze patroondelen ('bollen') werden in het tuftatelier vervaardigd. Bij het tuften werden verschillende garens gebruikt, zoals wol, mohair en merino, in dikke en dunne draden met verschillende poolhoogtes. De bollen werden bevestigd op een stoer jacket, waarvan de stof in de weverij van het TextielLab was geweven in organische, groene kleuren en een rijke textuur. Losse draden werden behouden. De vleug van het geweven en getufte textiel lijkt op het levendige, glanzende oppervlak van een vleugel. Op het lijf gedragen, beweegt de kleding mee, waardoor bijvoorbeeld de ritmische deining van schouderbladen wordt geaccentueerd. Esther zegt: 'Het fascineert me dat zo veel verschillende vogelsoorten op precies dezelfde wijze bewegen. De eenheid die ze vormen is de essentie van deze collectie.'

XXXXX

www.dorhout-mees.com